

udøves „gennem“ Centralforeningerne af Arbejdsgivere og Arbejdere.

Men hvorledes er dette at forstaa?

Er det saaledes at forstaa, at disse Centralforeninger skulle udøve en vis Højhedsret over de faglige Organisationer, som maatte findes, af Redere og forsikrede? Saaledes *kan* Ændringen nemlig meget vel forstaaes — som om man tænkte sig, at en Centralforening af Arbejdere, f. Eks. de samvirkende Fagforbund, skulde kunne sige til de forsikrede Arbejders faglige Organisationer: „De og de indstillede, som I have bragt os i Forslag, synes vi ikke om, ville I behage at indstille nogle andre; ellers lade vi dem ikke gaa videre til Ministeren.“ Dernæst er der foreslaaet, at de Organisationer, som der i øvrigt maatte være, skulle have Indstillingsret i Forhold til deres respektive Antal af „forsikringspligtige og forsikringsberettigede Medlemmer.“ Det vil altsaa sige, for det første, at der jo maatte foretages en Undersøgelse fra Ministeriets Side af, hvor mange forsikringspligtige og forsikringsberettigede Medlemmer disse forskellige Organisationer nu maatte have, og derefter en Udregning af, i hvilket Forhold de da ville have Indstillingsret. Men man vil derved let komme dertil, at det kun bliver en Brøkdel af en Repræsentant, som hver enkelt af disse Organisationer vilde kunne komme til at indstille. Jeg maa derfor saavel reelt som formelt anse disse Ændringer for ganske uantagelige. Hvis Forholdet havde været dette, at der paa dette Omraade havde været saavel Rederforeninger som Arbejderforeninger, der havde virket i en længere Aarrække og vare sammenarbejdede med hinanden, og begge ønskede et saadant Forhold etableret, vilde det jo have været noget helt andet.

Saa vilde der formentlig ogsaa have været Anledning til i alt Fald at tage et saadant Spørgsmaal under Overvejelse, men her er der aldeles ikke Tale om noget saadant. Jeg kan kun forstaa dette Forslags Fremkomst som et Forsøg paa ad Lovgivningens Vej at fremme visse bestemte Forhold af Organisation og at tvinge dem ind under en bestemt fælles Ledelse; men noget saadant vilde det være aldeles urimeligt at gaa til ad Lovens Vej. Og hvad man i øvrigt maatte mene om dette Spørgsmaal, er det aldeles sikkert, at det at opstille saadanne Ændringer, vil kun bidrage til, at meget omfattende og ny Strids-spørgsmaal komme til Drøftelse ved en Lov, som der ellers kunde være al Grund til at

ønske fremmet hurtigst muligt, ikke mindst af Hensyn til de Søfolk, der naturligt omfatte dens hurtige Vedtagelse med den allerstørste Interesse.

Under Nr. 4 er der af et Mindretal stillet Forslag om, at § 6 skal udgaa, og da den oprindelige Forslagsstiller ikke er til Stede her i Dag, har det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) udtalt et Par Ord om dette Ændringsforslag. Det ærede Medlem sagde imidlertid kun, at han antog, at det nok vilde være heldigt at vedtage en saadan Ændring. Jeg kan imidlertid ikke anse det for heldigt. § 6 er jo foreslaaet for ikke at lægge nogen Hindring i Vejen for et Forhold, der nu finder Sted til Gavn for adskillige fattige Passagerer, nemlig at de faa Lov til at sejle med Skibet mod til Gængæld at paatage sig et vist Arbejde om Bord. At de skulle paatage sig dette er sikkert i de allerfleste Forhold en ren Formalitet, men den er nødvendig, for at den enkelte Tilladelse ikke skal faa videregaaende Følger. Hvis man nu lader Paragraffen udgaa, vil Følgen let blive denne, at man fra Redernes Side kommer ind paa at nægte saadanne fattige Passagerer denne Adgang til at sejle med Skibene, og det vilde jeg anse for meget uheldigt. Nogen Fare ved at lade § 6 staa kan jeg slet ikke se, at der er. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), der er Medforslagsstiller, udtalte ganske vist, at det var i Konsekvens med hans Udtalelser ved 1ste Behandling, naar han var gaaet med til dette Ændringsforslag, men jeg skal dog minde det ærede Medlem om, at han ved 1ste Behandling udtrykkelig sagde, at han ikke turde paastaa, at der var nogen som helst Fare ved at lade § 6 staa, og det tror jeg var en meget rigtig Udtalelse af det ærede Medlem. Der er ikke Fare ved at lade den staa, derimod kan der være nogen Fare ved at lade den gaa ud, nemlig Fare for, at man kommer til at lægge Hindringer i Vejen for, at disse fattige Passagerer kunne komme med for en nedsat Betaling eller gratis.

Under Nr. 9 har et større Mindretal forenet sig om at stille et meget vidtgaaende Forslag til denne Lov, nemlig et Forslag om at søge i nogen Grad at løse det almindelige Invaliditetsspørgsmaal her sammen med Ulykkesforsikringen, for saa vidt Søfartsvirksomhed angaar. Denne Ændring maa jeg meget fraraade. Jeg tror, at det er alt for ensidigt at sige, at man særlig kan tale om visse Sygdomme, der kunne tilskrives Søfartsvirksomhed i